

VISSZAMESE

Úgy eltűnt a földre hasaló füvek között, mintha sose létezett volna, pedig igencsak volt, hiszen végigiskolt az udvar „via-appiá”-ján, melyet réges-régen téglából rakott ki valaki.

Pár hónapja az út még tizenöt centi mélységben, álomba szenderülten várta, hogy egy másik valaki kiássa, talán sejtette, nem máshova fog ő vezetni most, mint az éppen alakuló kertbe, még a föld alatt is egyre hallotta a kis konyhaépület lebontását kísérő egykori zokogást – tehát végigsurrant a tégláúton, és a felhőtlen boltozatú aszály szorgalmas percegése közepette felszívódott a tűz földre hanyatló lángnyelveinek emlékképeiben.

Illékony teste fényes, mintha nárdussal kengették volna, a mindig figyelő szeme körüli élénk sárga foltok aranylevelek, menekülés közben fel-felemeli fejét, tudni akarja, követik-e, futnak-e utána, akarnak-e tőle valamit, mert ő aztán semmit sem akar senkitől se, csak el innen, a kókadozó virágok közül, be a már-már
szövetszerű fűbe.

Hangtalan trappolása veri az időnek a taktust,
én meg csak hüledezek a mögöttem álló vályogház hűvös
leheletében.

Járdán sétáltombam pillantottam meg
a buja vadszőlő és a piruló kecskecsöcsű közötti,
idén egyelőre gyümölcstelen szőlőtőkénél,
mellette vadhagyma, petúnia, méhbalzsam, természetes fűcsomó.
Azon mélázott, milyen is volt,
amikor a bagdadi kalifa lányaként finom kezével
reggelente kitérte palotája ablakát,
a fák lombjai mögül előkócolódó szél pedig
meg-meglebbentette aranylevélszerű fülönfüggőit,
éjfekete ruháján ámult a dióburok –

ő maga se tudta, hogyan került
erdei sikló képében ide hozzám.

VISSZA SE NÉZZ

Az éj peremén úszik a köd előre,
a tárgyak hült helyén halk dallamuk.
Fekhelyeden vár vak téglapárnád.
Csemetéid tövén föltámadt homok.

ADVENT. ESTE

Rág valami a sötétség gyökerén,
elmozdul egy lécska a csendboltozatban.
Újraolvasom a leveleimet,
tükörkép nélküli tó.
Fészek leszek, jelentsen ez bármit is,
pedig nincs a világon hely, ahol.

MOZGÁSGYAKORLAT

A sötét ház álmából felébred.
Mintha nem volna egyedül.
Valaki épp kinéz az ablakon.
A táj nem tűnt el. Sosem volt
fán hinta száll. Kettő. Mindörökké.